

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 4 grudnia 2013 r.

zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Brazylii w wykazie państw trzecich oraz części ich terytorium, z których dopuszczony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych oraz nasienia, komórek jajowych i zarodków koni, zmieniająca część D załącznika II do decyzji 92/260/EWG w odniesieniu do wymagań w zakresie badań dotyczących nosaczyny oraz zmieniająca decyzje 92/260/EWG, 93/196/EWG i 93/197/EWG w odniesieniu do niektórych nazw geograficznych

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8553)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/718/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 3 lit. a),

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1 i 4, art. 15 lit. a), art. 16 ust. 2 oraz art. 19 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 92/65/EWG określono warunki mające między innymi zastosowanie do przywozu do Unii nasienia, komórek jajowych i zarodków koni. Warunki te muszą być co najmniej równoważne warunkom mającym zastosowanie do handlu między państwami członkowskimi.
- (2) W dyrektywie 2009/156/WE ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt odnośnie do przywozu do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych. Dyrektywa ta stanowi, że przywóz zwierząt z rodziny koniowatych do Unii jest dozwolony jedynie z państw trzecich lub z części terytorium państw trzecich, w których stosuje się regionalizację, które to państwa lub części były wolne od nosaczyny w okresie ostatnich sześciu miesięcy.
- (3) W decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽³⁾ ustalono wykaz państw trzecich lub, w przypadku państw stosujących regionalizację, ich części, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, określając jednocześnie warunki mające zastosowanie do tego przywozu. Wykaz ten, określony w załączniku I do decyzji 2004/211/WE, obejmuje obecnie Brazylię.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

(4) W decyzji Komisji 92/260/EWG ⁽⁴⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt oraz przepisy dotyczące świadectwa weterynaryjnego przy odprawie czasowej zarejestrowanych koni.

(5) W decyzji 93/195/EWG ⁽⁵⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt oraz przepisy dotyczące świadectwa weterynaryjnego przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni przeznaczonych do udziału w wyścigach, zawodach i wydarzeniach kulturalnych po ich wywozie czasowym.

(6) W decyzji Komisji 93/196/EWG ⁽⁶⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt oraz przepisy dotyczące świadectwa weterynaryjnego przy przywozie zwierząt z rodziny koniowatych z przeznaczeniem na ubój.

(7) W decyzji Komisji 93/197/EWG ⁽⁷⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt oraz przepisy dotyczące świadectwa weterynaryjnego przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz zwierząt z rodziny koniowatych przeznaczonych do hodowli i produkcji.

(8) Nosaczyna występuje na części terytorium Brazylii, w związku z czym przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków jest dopuszczony jedynie ze stanowiącego część tego państwa trzeciego regionu BR-1, jak opisano w kolumnie 4 tabeli zamieszczonej w załączniku I do decyzji 2004/211/WE. Stany Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo, Mato Grosso do Sul, Goiás, Distrito Federal, Espírito Santo, Rondônia i Mato Grosso wchodzą obecnie w skład brazylijskiego regionu BR-1.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 92/260/EWG z dnia 10 kwietnia 1992 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych dla odprawy czasowej zarejestrowanych koni (Dz.U. L 130 z 15.5.1992, s. 67).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 93/195/EWG z dnia 2 lutego 1993 r. sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 93/196/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zwierząt z rodziny koniowatych na ubój (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 7).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 16).

- (9) W dniach 18 kwietnia, 16 maja i 25 czerwca 2013 r. Brazylia powiadomiła Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) o potwierdzeniu przypadków nosaczyny u koni w stanach São Paulo, Minas Gerais, Espírito Santo i Rondônia. W związku z tym Brazylia zaprzestała wydawania świadectw zdrowia zwierząt zgodnie z dyrektywą 2009/156/WE dla całej grupy stanów federalnych należących do regionu BR-1.
- (10) W dniu 9 lipca 2013 r. Brazylia powiadomiła Komisję o środkach wprowadzonych w celu zapobieżenia wprowadzeniu nosaczyny na obszary tego państwa, które są wymienione w decyzji 2004/211/WE, a na których choroba ta nie występuje. Środki te obejmują jako minimum test na obecność nosaczyny przeprowadzony z wynikiem ujemnym przed przemieszczeniem zwierząt z rodziny koniowatych ze stanów, w których stwierdzono występowanie nosaczyny, do jakiegokolwiek skupiska zwierząt z rodziny koniowatych w obrębie takich stanów lub do jakiegokolwiek innego stanu Brazylii. Brazylia potwierdziła, że stan Rio de Janeiro jest nadal wolny od nosaczyny, jako że ostatni przypadek jej wystąpienia odnotowano w dniu 16 lipca 2012 r.
- (11) Pismem z dnia 30 października 2013 r. Brazylia powiadomiła o przypadku wystąpienia nosaczyny w stanie Paraná.
- (12) Ze względu na to, że stany São Paulo, Espírito Santo, Rondônia i Paraná nie są już wolne od nosaczyny, a brazylijskie właściwe organy przedstawiły gwarancje dotyczące niewystępowania tej choroby w innych stanach federalnych Brazylii należących obecnie do regionu BR-1 oraz w stanie Rio de Janeiro, należy zmienić wpis dotyczący tego regionu w załączniku I do decyzji 2004/211/WE, tak by skreślić z obecnego wykazu stany São Paulo, Espírito Santo, Rondônia i Paraná, a dodać do niego stan Rio de Janeiro.
- (13) Ponieważ w przypadku zarejestrowanych koni ryzyko zarażenia nosaczyną jest niższe niż w przypadku innych kategorii zwierząt z rodziny koniowatych, dozwolone powinno być jedynie wprowadzanie z Brazylii do Unii zarejestrowanych koni zgodnie z decyzjami 92/260/EWG, 93/195/EWG i 93/197/EWG.
- (14) W dniu 25 lutego 2013 r. Komisja opublikowała sprawozdanie⁽¹⁾ z audytu dotyczącego wywozu do Unii zwierząt z rodziny koniowatych i materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu tych zwierząt, przeprowadzonego w Brazylii w październiku 2012 r. Zgodnie z tym sprawozdaniem konieczne jest zawieszenie przywozu nasienia, komórek jajowych i zarodków koni z Brazylii aż do zakończenia i zweryfikowania zaleconych działań naprawczych.
- (15) W załączniku I do decyzji 92/260/EWG Brazylia ujęta jest w grupie sanitarnej D i zarejestrowane konie przeznaczone do tymczasowej odprawy do Unii muszą spełniać wymagania w zakresie zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych określone we wzorze świadectwa zdrowia D zawartym w załączniku II do tej decyzji. W celu zapewnienia, by konie będące przedmiotem tymczasowej odprawy do Unii były wolne od nosaczyny, należy dodać w części III tego wzoru świadectwa zdrowia zatytułowanej „Informacje o zdrowiu” potwierdzenie, że dany zarejestrowany koń został poddany badaniu na obecność nosaczyny przeprowadzonemu metodą odczynu wiązania dopełniacza, z wynikiem ujemnym, przy rozcieńczeniu surowicy w proporcji 1:10 na próbce krwi pobranej w okresie 10 dni poprzedzających wysyłkę do Unii.
- (16) Ze względów spójności i jasności prawa unijnego należy zmienić wykazy państw zawarte we wzorach świadectw A–E pkt III lit. d) tiret trzecie w załączniku II do decyzji 92/260/EWG, tak aby uwzględniały obecne nazwy geograficzne, które są już określone w załączniku I do tej decyzji.
- (17) Należy dostosować przypis 3 w załączniku II do decyzji 93/196/EWG, aby uściślić, że zabronione jest wprowadzanie z Brazylii do Unii zwierząt z rodziny koniowatych z przeznaczeniem do uboju.
- (18) Z powodów opisanych w motywie 13 należy określić w załączniku I do decyzji 93/197/EWG, że warunki w zakresie zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych w części D załącznika II do tej decyzji stosuje się w przypadku Brazylii jedynie do przywozu zarejestrowanych koni.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 92/260/EWG, 93/196/EWG, 93/197/EWG oraz 2004/211/WE.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 92/260/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W załączniku II do decyzji 93/196/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

W załączniku I do decyzji 93/197/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Sprawozdanie z audytu 2012-6398 dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/food/fvo/rep_details_en.cfm?rep_id=3022

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do decyzji 92/260/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) część III lit. d) tiret trzecie wzoru świadectwa zdrowia A otrzymuje brzmienie:

„— Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hongkong, Islandia, Japonia, Republika Korei, Czarnogóra, była jugosłowiańska republika Macedonii, Makao, Maleszja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Serbia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki.”;

2) część III lit. d) tiret trzecie wzoru świadectwa zdrowia B otrzymuje brzmienie:

„— Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hongkong, Islandia, Japonia, Republika Korei, Czarnogóra, była jugosłowiańska republika Macedonii, Makao, Maleszja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Serbia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki.”;

3) część III lit. d) tiret trzecie wzoru świadectwa zdrowia C otrzymuje brzmienie:

„— Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hongkong, Islandia, Japonia, Republika Korei, Czarnogóra, była jugosłowiańska republika Macedonii, Makao, Maleszja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Serbia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki.”;

4) w części III wzoru świadectwa zdrowia D wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. d) tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hongkong, Islandia, Japonia, Republika Korei, Czarnogóra, była jugosłowiańska republika Macedonii, Makao, Maleszja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Serbia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki.”;

b) dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) ⁽³⁾ Jeżeli koń pochodzi z Brazylii ⁽¹⁾, został poddany badaniu na obecność nosaczyny metodą odczynu wiązania dopełniacza przy rozcieńczeniu surowicy 1:10 na próbce krwi pobranej w dniu ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, czyli w okresie 10 dni przed wysyłką, przy czym wynik badania był ujemny.”;

5) część III lit. d) tiret trzecie wzoru świadectwa zdrowia E otrzymuje brzmienie:

„— Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hongkong, Islandia, Japonia, Republika Korei, Czarnogóra, była jugosłowiańska republika Macedonii, Makao, Maleszja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Serbia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do dyrektywy 93/196/EWG przypis 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„⁽³⁾ Grupy sanitarne zgodnie z załącznikiem I do decyzji 2004/211/WE:

- Grupa A Szwajcaria (CH), Grenlandia (GL), Islandia (IS);
- Grupa B Australia (AU), Białoruś (BY), Czarnogóra (ME), była jugosłowiańska republika Macedonii (MK), Nowa Zelandia (NZ), Serbia (RS), Rosja ⁽¹⁾ (RU), Ukraina (UA);
- Grupa C Kanada (CA), Stany Zjednoczone Ameryki (US);
- Grupa D Argentyna (AR), Chile (CL), Paragwaj (PY), Urugwaj (UY);
- Grupa E Algieria (DZ), Izrael (IL), Maroko (MA), Tunezja (TN).”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku I do decyzji 93/197/EWG tekst odnoszący się do „Grupy sanitarnej D” zastępuje się tekstem:

„Grupa sanitarna D⁽¹⁾

Argentyna (AR), Barbados⁽³⁾ (BB), Bermudy⁽³⁾ (BM), Boliwia⁽³⁾ (BO), Brazylia⁽²⁾⁽³⁾ (BR), Chile (CL), Kuba⁽³⁾ (CU), Jamajka⁽³⁾ (JM), Meksyk⁽²⁾ (MX), Peru⁽²⁾⁽³⁾ (PE), Paragwaj (PY), Urugwaj (UY)”.

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wpis dotyczący Brazylii otrzymuje brzmienie:

		BR-0	cały kraj	D	—	—	—	—	—	—	—	—	—
"BR	Brazylia	BR-1	stany: Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Mato Grosso do Sul, Goiás, Distrito Federal, Rio de Janeiro, Mato Grosso	D	X	X	X	—	—	—	—	—	—